Disputatio Juridica,

Ad Tit. 4. Lib. 1. ff.

DE

In integrum Restitutionibus!

QUAM,
FAVENTE NUMINE,
Ex Auctoritate Clarissimi ac Consultissimi Viri,

D. D. DAVIDIS DALRYMPLE,

Equitis Baronetti, Regii apud SCOTOS Advocati, Inclytæ FACULTATIS JURIDICÆ DECANI:

NEC NON

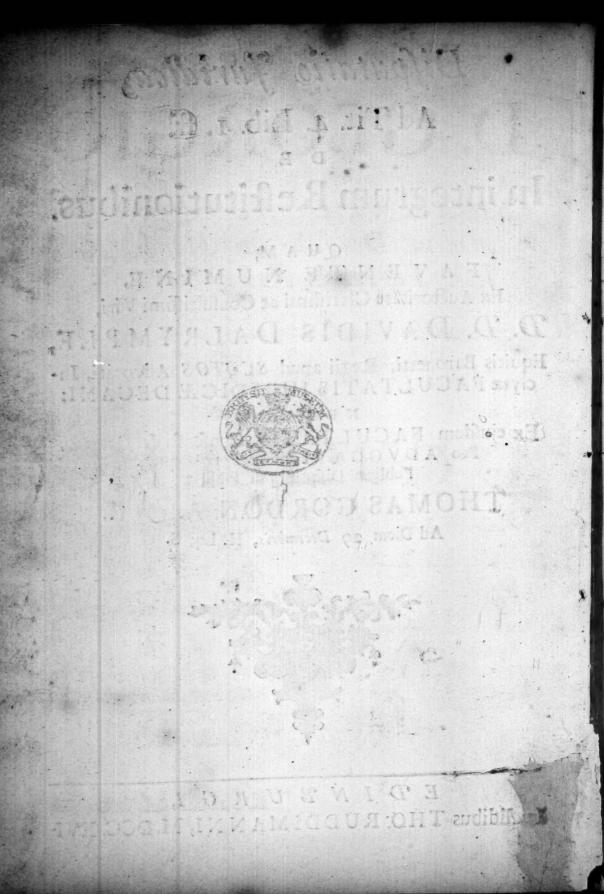
Ex ejustem FACULTATIS Consensu & Decreto, Pro ADVOCATI munere consequendo, Publicæ Disquisitioni subjicit

THOMAS GORDON A. & R.

Ad Diem 29 Decembris, H. Lq; S.

EDINBURGI, In Adibus THO. RUDDIMANNI, M.DCC. XVI-

D. GEORGIO,

Comiti de Aberdeen, Vicecomiti de Frumartin, Domino de Haddo, Methlick, Tarves & Kelly, &c.

Summo quondam Scotiæ, regnante JACOBO VII. Cancellario integerrimo.

NEC NON

DGULIEL MO.

Domino de Haddo, &c. Filio ejus unico, maximo Parente dignissimo:

Disputationem hanc Juridicam,

Qualecunque deditissimi affectus & venerationis monumentum,

D. D. C. Q.

THOMAS GORDON.

m. Per usopies en l'a marin, Domino de Filiti lick, Tayper St. King & 是这种人的人。由于一种,可以有这种人的 Domino de Haldo, Sec. Prido Digutations and Just Just 1881 Tidesod PALIONIA.

Disputatio Juridica,

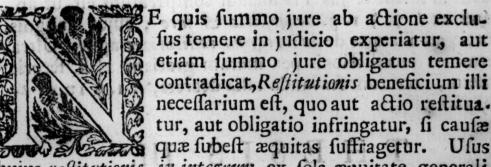
A D

Lib. 4. Tit. 1. ff.

DE

In integrum Restitutionibus.

PROOEMIUM.

hujus restitutionis in integrum ex sola æquitate generali introductus suit, l. senult. ff. h. t. l. 1. prin. ff. de minor. 25 annis, l. 1. priz. ff. ex quib. cans. majores, &c.

THESIS I.

RESTITUTIO in integrum a Paulo in sententiis Lib. 1.Tit. 7. recte definitur, Redintegranda rei vel causa actio: quo in loco per actionem intelligividetur quodvis remedium, quod vel ab aliquo intenditur, vel a magistratu conceditur. Eodem modo illud verbum sumitur in 1. 37. ff. de ob. & act. 1. 35. & 1. 39. ff. de procurat. quandoque etiam appellatur integri restitutio, ut est in 1. 34. § 1. ff. de minor. ac sic quoque conceptus est titulus in sententiis Pauli, Lib. 11. Tit. 7. & in Codice Theodos. Lib. 11. Tit. 16. & sic in sententiis Pauli frequenter vocatur.

THESIS II.

Restitutione M quidem indulget etiam Senatus, & maxime Princeps, l. 1. § 9 & 10. ff. ae postulando: huc pertinet, Tit. D& C. de senten. pass. & restitut. Per illam vero, Prætor rigorem Juris civilis corrigit & emendat, diversimode illis, qui subtilitate juris contra æquitatem læsi sunt, sua jurisdictione succurrendo: quem in finem & jus Prætorium comparatum est, ut apparet ex l. 7. § 1. ff. de justitia & jure; cujus insignis portio est illa quæ de in integrum restitutione agit. Ultra terminos jurisdictionis per meram gratiam id si secerit Prætor, non erunt servanda talia decreta, l. 1. § 10. ff. de postuland.

THESIS III.

D'ATUR hæc restitutio illis qui re ipsa læsi metu, dolo, ætate, absentia, mutatione status, vel justo errore, l. 1 & l. 2. ff. h. t. Paul. sentent. Lib. 1. Tit. 7.

91.

§ 1 & 2. non vero illis quorum jus plane est integrum, l. 16. prin. sf. de minor. l. 4. C. si advers. rem judicat. l. 2. C. in quib. caus. in integr. restitut. necess. non est. Ubi notandum, quod dicitur de justo errore, de co nullum in hoc libro quarto ff. edictum exstare. Pertinere vero id potest ad eum qui cum falso tutore ignorans contraxit: qua de re Prætorem sub titulo de in integrum restitutionibus edixisse quoque constat ex l. 1. ff. quod falso tutore, geft. effe dicat. ubi edictum de restitutione exstat, § 1 & ult. ita quoque in 1. 7. prin. ff. eod. tit. Sunt vero ista loca ex Ulpiani ad edictum Lib. 12. ubi ipsum de restitutione in integrum commentatum esfe certum est, ut apparet ex 1. 2. ff. de capite minutis, l. 1. l. 3. l. 5 & 7. ff. ex quib. cauf. major. 25 ann. Verum Tribonianus censuit, occasione corum quæ ad tutelas & curationes pertinent, melius talia posse proponi. Quandoque aliis justo errore lapsis Prætor succurrit, ut patet ex \ 33. Inft. de action. 1. 11. prin. ff. de except. rei judicat. de quibus tamen expressum edictum non reperimus. Quandoque Prætor, ita volente æquitate, homines restituit, etiam edicto deficiente, per decretum singulare, l. 7. § 1. ff. b. t.

THESIS IV.

qui læsi sunt, ac similibus successoribus, l. 6. ff. b. t. l. 18. in sin. l. 19. ff. de minor. Illud notabile est, quod in dict. l. 6. domino ejus succurratur, qui dum liber suerat, læsus erat hereditatis adquisitione, & postea in servitutem redactus erat, etiamsi ætas læsi non suffragetur; tamen quia domino, viz. illum retrahendo, non hoc intendit ut se oneret, sed ut vindictam legibus sibi indultam persequatur; quali sane occasione dominum ita onerari, & vindictam justam tanto illi constare, æquum non videbatur.

A 2

Disputatio Juridica,

A quo non prorsus alienum, quod patrono quoque succurratur, ne libertæ, quæ simili modo sese oneraverat, successio ipsi debita sit ipsi damnosa, l. 6. § 1. st. de separationib. Datur vero contra eos hæe restitutio qui læserunt eorumque heredes.

THESIS V.

Ristitutione M concedit magistratus major, etiam Judex a Principe datus, nec non mandatarius jurisdictionis: non etiam judex a magistratu delegatus, aut pedaneus, l. ult. ubi & apud quem cognit. in integr. ressitut. agit and sit. nec magistratus municipales, l. 26. § 1. f. ad municipalem.

THESIS VI.

PETITUR in foro domicilii ejus contra quem illa postulatur, l. 2. C. ubi & apud quem cognit. in integr. restitut. agit and. sit. nisi per modum exceptionis illa imploretur (quod sieri potest, arg. l. 156. § 1. sf. de reg. jur. etiam per modum replicationis id sit, ut apparet ex l. 9. § 4. sf. de jurejurand.) tunc enim qui ratione rei ipsius est reus, etsi hic actor evadat, in suo tamen soro eam petet. Quando vero per modum actionis in rem quis restituere cupit, nihil vetat quo minus in loco rei sitæ id petatur, uti & illic in rem agatur, l. ult. C. ubi in rem actio exer. debe at.

THESIS VII.

Par UR de rebus etiam non magnis, modo per eas rei majori non præjudicetur, 1. 4. ff. h. t. quod quando fit exponitur in 1. 21. ff. de exception. Actio doli non

non datur in rebus parvis, 1. 9. § ult. 1. 10. 1. 11. prin. ff. de dolo malo. Hoc ob illius actionis turpitudinem, quæ non ita in aliis restitutionum causis adest, ut eleganter scribit Julianus Antecessor Novella 69. Justitia ratio non ex quantitate, sed ex suis regulis debet assimari.

THESIS VIII.

MNES in integrum restitutiones exigunt causæ cog-nitionem, 1. 3. ff. h. t. ideoque officium magistratus, 1. 105. fj. de reg. jur. qui in causis restitutionis minorum solus tam de jure quam de facto cognoscit, 1. 1. 9 1. 1. 24. 9 ult. ff. de minor. At in causis læsionis ex metu, dolo absentiaque, ipse quidem de justitia causæ cognoscit, arg. diet. 1. 3. 5 1. 4. ff. b. t. 1. 1. 9 4. 6 fegg. 1. 9. 9 ult. 6 11. Jegg ff. de delo malo, l. 1. 9 1. ex quib. caul. major. &c. fed de quæstione facti olim judicem & judicium dabat, 1. 9: \$ 3. & fegg. & passim tit. D. quod metus cauf. gest. er. 1. 1. 9 1. & pattim, tit. de dolo malo, l. 1. 9 1. ff ex quib. cauf. major. &c. At jure novo, postquam judicia omnia extraordinaria facta fuerunt, & ult. Inft. de interdict. (quo respiciens Tribonianus Paulum interpolavit, 1. 47. 9 1. #. de negot. gest.) ipsi magistratus procul dubio, uti in aliis causis, ita hic quoque de tota re, sive de jure, sive de facto sit quæstio, cognoscunt, I. ult. C. ubi & apud quem in integr. restitut, agitant, sit.

THESIS IX.

N integrum restitutio postulata facit, ut nihili novi debeat sieri, tot. tit. C. in integr. restitut. postulat. ne quad novi siat. sed ut res sit in suspenso, 1. 32. C. transact. ut est in appellationibus, tot. tit. D. nihil innovari appell. interposit. cui hac adsimilatur, 1. 42. de min. nisi malitia subesse

ubesse videatur, cui non indulgent jura, 1. 38. ff. de rei vindicat.

THESIS X.

INICUM vero hoc est judicium quo tota hæc cau-sa absolvatur; non duplex, unum rescindens, quo sola restitutio obtinetur; recissorium alterum vel restituto. rium, quo res ipsa restituitur ac recuperatur, qua de re optime dissertatur a Bachovio, de action. disput. 3. Thes. 26. & a Vinn, select. quastion. lib. 1. cap. 10. Cæterum interdum tantum rescinditur id quod actum est, ut in /. 21. § 5. ff. quod metus caus. gest. er. aliquando jus amisfum restituitur, 1.9. 4. 1. 21. 9 ult. ff. eod. tit. etiam quandoque res simul restituitur, 1. 9. § 7 & 8. 1. 14. § 1. ff. eod. tit. interdum ab utraque parte omnia restituuntur in pristinum statum, 1. 24. 9 4. ff. de minor. 1. 4. C. de his que vi metus caus. gest. sunt. Atque hæc ita varie pro rei cujusque circumstantiis. Ac olim hæc vel peragebantur ab ipio magistratu, ut in causis minorum; vel jus dicente tanquam magistratu & actionem dante, in qua Judex ita jubetur judicare, ac si jus actori esset salvum: quo ipso magistratus quod inique factum rescindebat. Quod fit in rescissoria actione, ubi res petitur restitui rescissa usucapione, § 5. Inft. de action.

THESIS XI.

RESTITUTIONES minorum vel majorum, tanquam remedia Prætoria, quibus negotia ipso jure valida rescindebantur, olim intra annum utilem contestandæ erant. Postea vero minoribus Romæ & intra centesimum ab urbe lapidem datum quinquennium, post 25 ad totam causam finiendam: in Italia quatuor, in Provinciis

De in integrum restitutionibus.

vinciis tres. Justinianus in omni suo imperio, & minoribus & majoribus quadriennium dedit ab anni 26 initio, vel amoti impedimenti tempore, ut patet ex l. ult. C. de temp. in integr. restitut. & l. 2. Cod. Theod. de in integr. restitut. quod quo pacto currat iis qui veniam ætatis impetrarunt, apparet ex l. 5. C. dict. tit. & quo modo heredibus, sive minores sunt, sive majores, tempora computanda sint, docetur ex l. 19. ff. de minor. l. 2. l. 4. § 1, 2, 3. C. dict. tit. Paul. sent. Lib. 1. tit. 9. § 4. Illud vero tenendum, jus hoc novum de tempore pertinere tantum ad minores & majores, dict. l. ult. C. dict. tit. non vero ad actionem quod metus causa, quæ anno ordinario sinitur, l. 14. § 1. ff. quod met. caus. gest. er. l. 4. C. eod. De dolo, biennium præscriptum suit, l. ult. C. de dol. mal. præter quas ulterius porrigi nulla idonea ratio præcipit.

ANNEXA

Ī.

TUtoris datio neque imperii, neque jurisdictionis est.

II.

Hereditatis petitio est actio mixtu.

III.

Res communes & res publicas a se invicem differre puta-

IV.

Actio ad supplementum legitima ad exemplum querela inofficiosi quinquennio tollitur.

V.

Tria judicia divisoria reste dicuntur actiones mixta, tam in rem quam in personam.

VI.

Judex secundum ea que allegantur & probantur in judicio, pon secundum ea que scit ut privatus, judicare debet.

FINIS.

